

متن پرسش

سلام استاد: چرا وقتی دلیل کارهایی که می‌کنیم برای دیگران توضیح می‌دهیم احساس عارفانه ما از دست می‌رود؟ مگر نباید با انسانها با زبان خودشان صحبت کرد؟ بعضی اوقات مجبور به انجام کارهایی هستیم تا فرد مقابل به ما اعتماد کند در این موارد تبعیت تا چه اندازه صحیح است؟ استاد گاهی اوقات تصمیماتی را می‌گیریم که شاید برخلاف میل ما باشد چطور به صحیح بودن آن اطمینان حقیقی پیدا کنیم و بر سر تصمیمات خود بمانیم؟ و در ازدواج تا چه اندازه باید با همسر مشورت کرد؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. مهم توجه به سیره اولیای الهی و انسان‌های بزرگ است که در شخصیت انسانی خود نمونه‌اند. ۲. بالاخره بهتر است روح‌های همدیگر را درک کنید. موفق باشید